

Bundesverwaltungsgericht 17.12.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Personalrat der Feuerwehr Hamburg vastaan Leiter der Feuerwehr Hamburg

(Asia C-52/04)

(2004/C 94/41)

Bundesverwaltungsgericht, on pyytänyt 17.12.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 10.2.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Personalrat der Feuerwehr Hamburg vastaan Leiter der Feuerwehr Hamburg, seuraavaan kysymykseen:

Onko tietyistä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ (EYVL L 307, s. 18) 1 artiklan 3 kohtaa ja toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY (EYVL L 183, s. 1) 2 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ensimmäisenä mainittua direktiiviä ei sovelleta valtion palokunnan toimintayksiköihin?

⁽¹⁾ Council Directive 93/104/EC of 23 November 1993 concerning certain aspects of the organization of working time. (Suomenkielistä toisintoa ei ole saatavissa): EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18—24.

Euroopan yhteisöjen komission 13.2.2004 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-64/04)

(2004/C 94/42)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat T. van Rijn ja B. Doherty, ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta on rikkonut yhteisön järjestelmän perustamisesta kalastuslisensseihin sisällytettäviä vähimmäistietoja koskevien sääntöjen vahvistamiseksi 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3690/93⁽¹⁾ 5 artiklaa, koska se on jättänyt peruut-

tamatta CLEOPATRA- ja OCEAN QUEST -nimisten kalastusalueiden kalastuslisenssit sen jälkeen, kun kyseiset alukset siirrettiin pysyvästi Argentiinaan;

— velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhdistynyt kuningaskunta on jättänyt peruuttamatta kahden kalastusalueen kalastuslisenssit sen jälkeen, kun kyseiset alukset siirrettiin Argentiinaan. Edellä mainittuja lisenssejä on käytetty uudelleen muita aluksia varten.

Komissio katsoo, että aluksen pysyvä siirto Argentiinaan voidaan samaistaa asetuksen N:o 3690/93 5 artiklassa tarkoitettuun toiminnan pysyvään lopettamiseen. Komissio väittää näin ollen, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut edellä mainitun artiklan mukaista velvoitettaan peruuttaa kalastuslisenssit aluksilta, jotka ovat lopettaneet kalastustoiminnan lopullisesti.

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 341, s. 93.

Euroopan yhteisöjen komission 13.2.2004 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

Asia C-65/04

(2004/C 94/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on L. Ström van Lier ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut säteilyvaaratilanteessa tarvittavia suojelutoimenpiteitä ja noudatettavia ohjeita koskevien tietojen antamisesta väestölle 27 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/618/Euratom⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdan mukaisia velvoitteita, koska säteilyvaaratilanteessa mahdollisesti altistuvalla väestöllä ennalta annettava tieto yhteydessä Gibraltarilla olemassa olevaan paikalliseen vaaratilannesuunnitelmaan puuttuu

— velvoittaa Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan

korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut Direktiivin 5 artiklan 3 kohta, joka koskee säteilyvaaratilanteessa mahdollisesti altistuvalla väestölle ennalta annettavaa tietoa edellyttää, että kyseinen tieto toimitetaan tälle väestölle ilman eri pyyntöä.

Olosuhteet, jotka saivat aikaan komission tutkimukset (ydinsukellusvene Tirelessin korjaustoimenpiteet), kiinnittivät huomion siihen, että säteilyvaaratilanteessa mahdollisesti altistuvalla Gibraltarin väestölle ei ollut aiemmin toimitettu tietoa ennalta. Pelkästään sen, että yleisessä kirjastossa on saatavilla Gibraltar Public Safety Scheme (GIBPUBSAFE; Gibraltarin yleinen turvallisuussuunnitelma), ei voida katsoa täyttävän direktiivin 5 artiklan 3 kohdan edellytyksiä. Säännöksessä edellytetään aktiivista tietojen toimittamista.

(¹) EYVL 1989 L 357, s. 31.

Yhdistyneen kuningaskunnan 16.2.2004 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia C-66/04)

(2004/C 94/44)

Yhdistynyt kuningaskunta on nostanut 16.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat Rosemary Caudwell, Lord Goldsmith, QC, Her Majesty's Attorney-General, Nicholas Paines, QC sekä Tim Ward, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että elintarvikkeissa käytettävistä tai käytettäviksi tarkoitetuista savuaromeista 10 päivänä marraskuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2065/2003 (¹) on pätemätön
- 2) velvoittaa Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston korvaamaan Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen asetus annettiin EY 95 artiklan perusteella. Tässä artiklassa parlamentille ja neuvostolle annetaan toimivalta toteuttaa sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevia toimenpiteitä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseksi.

Yhdistynyt kuningaskunta ei vastusta asetuksen asiasisältöä, mutta väittää, että EY 95 artikla ei ole asianmukainen oikeudellinen perusta sen antamiselle. Asetuksessa ei yhdenmukais-

teta kansallista lainsäädäntöä, vaan siinä otetaan sen sijaan käyttöön yhteisön tason menettely savuaromien hyväksymiseksi elintarvikkeissa. Siinä edellytetään, että tällaiset savuaromit voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos tähän annetaan lupa muissa asetuksissa, jotka komissio antaa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (jäljempänä "viranomainen") niiden turvallisuutta koskevan lausunnon perusteella.

Kyseiset säännökset ovat asetuksen ydin; siinä ei vahvisteta kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistettuja standardeja, vaan pyritään uskomaan hyväksytyjen savuaromien luettelon laatiminen kokonaan komissiolle ja viranomaiselle.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että EY 95 artiklassa myönnetty lainsäädäntötoimivalta on toimivalta yhdenmukaistaa kansallinen lainsäädäntö; se ei ole toimivalta yhteisön erillisvirastojen perustamiseen tai tehtävien jakamiseen tällaisille erillisvirastoille, eikä myöskään toimivalta vahvistaa menettelyjä, joiden mukaisesti komissio laatii hyväksytyjen tuotteiden luetteloita yhteisön viraston suorittaman arvioinnin perusteella. Tehtävien jakaminen yhteisön elimille tai komissiolle ei kuulu kansallinen lainsäädännön piiriin, eikä tällaista toimintaa voida kuvailla EY 95 artiklassa tarkoitetuksi kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamiseksi.

Asetuksen säännökset eivät näin ollen kuulu EY 95 artiklassa parlamentille ja neuvostolle yhdenmukaistamiseen myönnettyyn toimivaltaan, ja ainoa asianmukainen oikeudellinen perusta tällaiselle toimenpiteelle on EY 308 artikla.

(¹) EYVL L 309, 26.11.2003, s. 1—8.

Euroopan yhteisöjen komission 13.2.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-67/04)

(2004/C 94/45)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.2.2004 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Gregorio Valero Jordana ja Minas Konstantinidis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta 23 päivänä lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/80/EY (¹) mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle

— velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.